

riorum ad impediendas dilapidationes, a Capitulo Generali, vel a Comitibus intermedii aliter judicaretur.

8. Procurent tamen Superiores, & Visitatores Ordinis, ut in Monasteriis commendatis quantum fieri poterit, pensiones Religiosorum, & famulantium in bonis stabilibus assignentur.

Circa caput 3. de adhibendis in consilium fratribus.

9. Capitula Generalia quolibet triennio apud Cistercium celebrentur, eisque omnes Abbates, nisi legitime impediti, aut ob justas causas excusati, simul, & Abbates a Congregationibus deputati, Procuratores Generales, Visitatores, & Syndici Provinciarum, Collegiorum Provisores, seu Rectores adesse teneantur, de sibi commissis muneribus actis, & per se gestis rationem reddituri, & de agendis, aut reformandis in posterum in timore Dei juxta regularia Ordinis instituta, & Constitutiones Apostolicas tractaturi.

10. Licet autem soli Definitorum vocem decisivam in definitionibus condendis habeant, tamen omnes Abbates, & alie personae idoneae, & de Ordine benemeritae, judicio Abbatis Generalis, & quatuor primorum Abbatum desigantur, & post electionem Definitorum nominandae, vocem consultivam habeant.

11. Serventur quoque Constitutiones circa numerum eorum, quos Abbates dicti Ordinis venientes ad Capitulum secum ducere olim poterant; nullusque qui non habet jus interveniendi, vel non fuerit vocatus, absque licentia petita, & obtenta ab Abbate Generali, ad dicta Capitula accedere audeat.

12. Et quia in dies multa emergunt negotia, quae matura deliberatione indigent, quolibet tempore intermedio inter duo Capitula die, & loco per Abbatem Cisterciensem designandis, ipse Cisterciensis, & quatuor primi Abbates conveniant cum aliis ex Visitoribus Provincialibus Monasteriorum utriusque Observantiae, Praesidibus Congregationum, Procuratoribus Generalibus, & Syndicis Provinciarum, qui negotia magni momenti agenda habeant: Et ut celebratio dicti Conventus sit omnibus nota, ipse Generalis Abbas eam more solito ante sex menses Praesidibus Congregationum, Visitoribus Provincialium, Procuratoribus Generalibus, & Syndicis indicere tenebitur, ut ad dictam Congregationem accedant, vel mittant, certioresque faciant dictum Abbatem Generalem, & quatuor Primos de statu Congregationum suarum: praeter quem Conventum nullus alius in toto Galliae Regno fiat sub quocumque praetextu, nisi a Capitulo Generali fieri concedatur.

13. Visitatores Provinciarum Monasteriorum communis Observantiae a Capitulo Generali, aut ipso cessante ab Abbate Cisterciensi, de consilio, & consensu quatuor Primorum Abbatum, sicut alii publici Officiales, instituantur non solum ex numero Religiosorum probatorum com-

munis Observantiae, sed etiam si ita expediens judicaverint ex numero Religiosorum strictae Observantiae, seu Abstinentionis, quorum consilio, & opera uti poterunt ad praesentem reformationem instituendam.

14. Item Provisor Collegii Parisiensis, Procurator, Doctores, Regentes, & alii Officiales secundum Benedicti Papae XII. Constitutionem, per Capitulum Generale Ordinis, aut eo cessante, sicut consuetum est, ab Abbate Cisterciensi auctoritate Capituli Generalis fungente, instituantur, & destituantur usque ad Capitulum Generale, vel intermedium, sive sint ex communi Observantia, sive ex strictiori.

15. Similiter consultis Provincialium Visitoribus super merita, vel demerita Religiosorum instituantur, & destituantur a dicto Abbate Generali, & quatuor Primariis Abbatibus, & aliis filiationem habentibus respective Priores claustrales, & Confessores in Monasteriis Monialium ad nutum amovibiles, observato moderamine, ut in Monasteriis commendatis strictioris Observantiae virorum, ac Monialium nullum institui possint, qui non profiteatur abstinentiam: & licet omnes Ordinis Officiales, & Monasteriorum Priores sint ad nutum amovibiles, attamen quolibet triennio suorum officiorum, & Prioratum voluntariam dimissionem in scriptis faciant Capitulo Generali, Abbati Cistercii, quatuor primis Abbatibus, & aliis Superioribus a quibus respective fuerint instituti, cum facultate tamen eos continuandi in officio, & prioratibus quandiu ipsos repererint, & judicaverint idoneos.

Circa caput 6. de taciturnitate.

16. Laudabilem morem servandi silentium a Completorio usque ad tempus Capituli diei sequentis in omni loco, & semper in locis regularibus, puta in claustris Regulari, in Ecclesia, in Dormitorio, in Refectorio, & in Calefactorio omnes teneant, cum facultate tamen petendi necessaria, submissa voce absque conscientiae scrupulo.

Circa caput 8. usque ad 20. inclusive de forma divini Officii. & modo psallendi.

17. Forma ista exactissime observetur, & materia ab Ecclesiae Romanae usu ad Dei gloriam, & proximi aedificationem sumatur, prout haecenus consuevit Ecclesia Cisterciensis, cui tanquam matri omnes aliae Ecclesiae dicti Ordinis ex chara Charitatis, Eugenii III. & Pii V. definitionibus, & praecipis conformari tenentur: Ut autem haec uniformitas in divino Officio persolvendo teneatur in omnibus Ordinis Monasteriis, iisdem ritibus, & cantu, & libris omnibus ad diurnas, & nocturnas horas, & Missas necessariis, secundum praedictam formam Cisterciensis Monasterii omnes utantur.

18. Horis canonicis, Officio Beatae Virginis, & Defunctorum juxta usum, & consuetudines laudabiles hujus Ordinis in Choro recitandis, & decantandis omnes, & singuli cum cucullis intersint, & horas canoni-

nonicas cum cantu Gregoriano juxta regulam persolvant.

19. Diebus festivis solemnioribus surgent hora secunda post mediam noctem, aliis vero diebus temperatius, prout a Capitulo Generali determinabitur. Horis matutinis post Officium Beatae Mariae Virginis, & post Completorium, aut aliis horis competentibus, vacent per mediam horam qualibet vice meditationi, & per decem dies exercitiis spiritualibus semel in anno.

Circa caput 22. quomodo dormiant Monachi.

20. Omnes, tam Abbates, quam Monachi, tam Abbatisse, quam Moniales in communi dormitorio recumbant, illis exceptis, quos, aut quas ratione officiorum suorum, aut negotiorum, aut ob alias justas causas ab eo excusari oporteat juxta Abbatem, aut aliorum Officialium judicium. Quamvis autem Regula jubeat, & etiam Benedicti Papae XII. constitutio praecipiat, ut omnes in uno loco dormiant sine cellis separatis; tamen ob majorem modestiam, & vitae honestatem, sicut longa experientia comprobatum est, & ad consulendum cujuslibet infirmitatibus, dictarum cellarum usus venit tolerandus, dummodo juxta Clementis Papae VIII. decreta habeat Superior clavem, ut cum sibi videbitur, cellas omnes referare possit. Nullusque cellam etiam noctu ita claudat, quin a Superiore possit aperiri. Sit etiam in officio foramen pendula, vel ductili tabula cooptum. Vestiti dormiant omnes cum parvo caputio albo: lectisterna secundum Regulam in eis disponantur, & supellex talis sit, ut statui paupertatis quam professi sunt Monachi, conveniat: nihil superflui in ea sit, nihil etiam in ea necessarii desit.

Circa caput 23. de his qui saepius correcti, non emendantur.

21. Observentur Sacrae Congregationis Concilii decreta de Regularibus apostatis, & ejectis, & juxta illa dumtaxat incorrigibiles e Monasteriis, & Ordine ejiciantur.

Circa caput 31. de Cellerario.

22. Administratio bonorum temporarium secundum Concilii Tridentini Decretum fiat per Officiales, prout scilicet eis injunxerit Abbas ad nutum amovibiles, sic ut de omnibus receptis, & expensis coram Abbate, seu Superiore, & senioribus domus fidelem teneantur reddere rationem: pecuniae vero omnes ab uno Bursario per Abbatem, aut Superiorem de consilio Seniorum stabilendo serventur in arca sub tribus clavibus, quarum una apud Abbatem, aut Superiorem maneat, aliam custodiat senior domus, tertiam vero ipse Bursarius. Nullus ex Superioribus locorum administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & reddituum sui Conventus, etiam nomine Conventus per seipsum habere, seu exercere possit, sed universum id onus tribus Fratribus ejusdem Conventus a Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat, alter tan-

Bull. Rom. Tom. VI. Par. VI.

quam Depositarium pecuniarum, ac cetera ab illo collecta, & exacta fideliter afferret, alius de pecuniis, ac rebus a Depositario acceptis Superiori, & Fratribus, ac Conventui universo de necessariis, mandante tamen ipso Superiore, non secundum proprium affectum, sed juxta charitatis regulam veluti bonus dispensator provideat, officiorum hujusmodi consuetudine penitus interdicta.

Circa caput 33. si quid debeant Monachi proprium habere.

23. Observetur ubique vita communis juxta Concilii Trid. Benedicti Papae XI., & Clementis VIII. decreta: nec cuiquam Regularium, tam virorum, quam mulierum dicti Ordinis liceat aliqua bona tanquam propria, aut etiam nomine Conventus possidere, vel tenere, nec fas sit Superioribus alicui Regulari concedere bona stabilia, aut certi bladi, panis, vini, vel pecuniae pensiones dare, etiam praetextu contractuum initorum, vel ineundorum, inter Monachos communis, & strictioris Observantiae, quos Sanctissimus Dominus Noster Alexander VII. declaravit per suas in forma Brevis literas de die octava mensis Martii anni 1660. nullos, irritos, illicitos, & paupertati religiose contrarios; sed omnia omnibus sint communia, & dentur unicuique secundum cujusque Monasterii facultates, regionum qualitates, omnia necessaria tum ad vitam, tum ad vestitum, sive sano, sive aegro, sive leni, sive juveni, sine ulla personarum acceptione, & habita tantum ratione necessitatis.

Circa caput 39. de mensura ciborum.

24. Qui abstinentiam a carnibus amplexi sunt, aut in posterum amplectentur, illam exacte retineant, & nemini illorum liceat ad communem ipsius Ordinis observantiam transire, nisi petita, & obtenta facultate a Summo Pontifice pro tempore existente, aut saltem a Capitulo Generali, vel eo cessante ab Abbate Cisterciensi. Nulli etiam communis Observantiae professori propter pacis, & charitatis custodiam liceat ad dictam perpetuam abstinentiam transire, non petita licentia saltem a suo Patre immediate; ad quam abstinentiam amplectendam Superiores nullum qui non fuerit in ea educatus, possint cogere: nec ullus licentia utendi carnibus auctoritate apostolica omnibus personis regularibus Ordinis, etiam sanis, & bene se habentibus data, & ab eadem approbata, & denuo concessa frui possit, nisi tribus diebus tantum in hebdomada extra tempus Adventus, Septuagesimae, & Quinquagesimae, & aliud ab Ecclesia prohibita.

Circa caput 41. quibus horis oporteat reficere fratres.

25. Jejunia non solum Ecclesiastica, sed etiam a Regula, & a Constitutibus praescripta serventur Ecclesiastica moderatione. Circa tempus refectiois, senum, juniorum, & infirmorum habeatur ratio: Insuper de jejunii Regula aliquando possint dispensare Superiores, pro personarum,

loco-

locorum, regionum, & anni tempestatum consideratione, ut aliqui fructus, & alia id genus alimenta in collatione, seu refectiu-
cula concedi jejunantibus possint.

*Circa caput 51. de fratribus qui non longe
satis proficiuntur.*

26. Laudabilis consuetudo introducta
servetur.

Circa caput 53. de hospitibus suscipiendis.

27. Ad hospitalitatem tantopere com-
mendatam sint ferventiores Monasterio-
rum Superiores, sed in hospitibus susci-
piendis frugalitas appareat, nullusque ex-
cessus permittatur: nec Religiosis cum con-
sanguineis, & aliis supervenientibus in dor-
mitorio, in cameris privatis, nec extra lo-
ca a Superioribus designata manducare
concedatur, sicut nec Monialibus ad cra-
tes, & in locutorio cum quibuscumque,
tam secularibus, quam regularibus. Circa
vero lotionem pedum hospitem standum
consuetudini.

*Circa caput 54. quod non debeat Monachus
litteras accipere.*

28. Literæ directæ non sine Superioris
licentia aperiantur, nec dirigendæ mittan-
tur: sitque unicuique sigillum in Monasterio,
quod penes Priorem maneat, eoque om-
nes literæ sigillentur.

*Circa caput 55. de vestimentis, &
calceamentis Fratrum.*

29. Quia humilitas personas Religio-
sas maxime decet, & modestia omnium
virtutum splendor, & ornamentum existit,
Abbatibus omnes, & Monachi ejusdem Or-
dinis habitu uniformi, modesto, atque de-
centi utantur, qui ejusdem virtutes simul,
& paupertatem redoleat. Abbates intra
claustra Monasteriorum suorum pileos non
ferant, sed Religioso more tegantur: Mo-
nachi vero tam intra, quam extra Mona-
steriorum septa nunquam sine capitiis in-
cedant: omnes etiam, tam Abbates, quam
Monachi pannis nigri, & albi dumtaxat co-
loris simplicibus, honestis tamen, & mun-
dis vestiantur, sic ut nihil appareat in eis
quod novitates secularium sapiat, & quod
possit offendere intuentes. Ab indusiis, &
collariis lineis abineant, solisque lancis
tam intra, quam extra Monasterium utan-
tur sicut, & femoralibus. Nullus Abbas,
vel Monachus audeat barbam, & capillos
nutrire, vel prominentes in superiori labro
pilos alere, aut aliter quam uniformiter,
& æquali pectine capillos, vel barbam cir-
cumquaque tondere, relicto in capite eo
circulo, quem monasticam coronam vocant,
ut Religiosi Monasterii Cistercii de-
ferre solent.

Circa caput 57. de artificibus Monasterii.

30. Procurent Superiores ut juvenes,
quos ad studia non satis propensos esse judi-
cabunt, honestam aliquam artem edificent
cujus exercitio otiositatem, & solitudinis
tædium evitare possint.

*Circa caput 58. de disciplina suscipiendorum
Fratrum.*

31. Circa novitatus, & professoria de-
signanda servabitur quod statuitur in Lite-

ris Sanctissimi Domini nostri. Et circa re-
ceptionem, & educationem serventur Re-
gula, & Constitutiones Apostolicæ, maxi-
me decreta san. mem. Clementis VIII., &
recipiantur Novitii sufficientis literaturæ:
hoc est grammaticalibus, & si fieri possit,
Philosophicis instructi, post aliqualem in
habitu seculari probationem in propriis
domibus factam, cum sufficienti pensione
a Visitatoribus, aut aliis Superioribus pro
ratione locorum determinanda, & a Mo-
nasteriis pro quibus suscipiuntur solvenda,
vel compensanda.

32. Recipiantur autem a Visitatore Pro-
vinciæ, & a novitiorum Magistro, & ab
ipsis examinati, & idonei inventi vestian-
tur, & probentur, atque in hac communi
Observantia ita educantur, ut excepta so-
la a carnibus abstinentia, ad omnia S.Re-
gulæ capita, prout hic sunt denotata, sese
toto vitæ decursu teneri intelligant.

33. Seminaria, seu professoria simili ra-
tione ad pietatis, & Religionis excolendæ
opus erigantur, in quibus noviter profelli
cum pensione sufficienti, aut compensatio-
ne maneant, & ad perfectionem Sanctæ Re-
gulæ, & dicti Ordinis Cisterciensis praxim
acquirendam ita erudiantur, ut nullus ex
illis ad studia, vel ad Ordines, vel ad gra-
dus assumatur, qui probatæ vitæ, & suffi-
cientiæ testimonia non dederit.

34. Quia aliqui dicti Ordinis Monachi
sub prætextu stabilitatis promissæ, dum so-
lemnem votorum professionem emisserunt
in aliquo certo, & determinato Monaste-
rio, prætentant se etiam pro majori Mo-
nasteriorum ipsorum commodo, bono, &
utilitate Ordinis, aut qualibet alia iusta, &
legitima ratione, si ipsi renuant, in alia
Monasteria transferri non posse, nisi ob gra-
ve aliquod crimen quod in eodem loco fa-
cile emendari non possit, unde experientia
ita comprobante multæ sæpe oriuntur
dissensiones, inobedientiæ, rebelliones,
lites, & incommoda innumera: Renova-
tur Constitutio Pii II. de anno 1461. qua fa-
cultas datur Visitatoribus, & Superioribus
Ordinis pro tempore existentibus, ut si eis
ita expediens videatur, personas ipsas ad
alia ejusdem Ordinis Monasteria transfe-
rant, & alias idoneas in earum locum usq;
ad sufficientem numerum substituunt, in
beneficium Novitiatuum, & Seminario-
rum communium, & faciliorem præsentis
Constitutionis, & reformationis executionem,
itaque qui in locis Novitiatuum, &
Seminariorum communium, & in aliis re-
formandis Monasteriis noluerint in omni-
bus præsentis reformationi sese submittere,
cogantur sub poena Carceris sese transfer-
re ad alia Monasteria per Visitatorem Pro-
vinciæ eis designanda, ibique commo-
rari; quæ Monasteria tenebuntur illos re-
cipere, & eos tanquam filios, & professos
habere, solo excepto jure electionis Abba-
tum, sub poena interdicti, alisque cen-
suris contra renuentes, & huic Ordinationi
sefe opposcentes.

Cir-

*Circa caput 61. De Monachis peregrinis
qualiter suscipiantur.*

35. Quilibet Visitator, seu Præses Pro-
vinciarum habeat sigillum Provinciæ ejus
Visitati commissa, nec præter ipsum
possit quisquam dare licentiam convenien-
di Superiores Majores, nec extra quatuor
dieras ex Monasterio proficiendi: quæ li-
centia in scriptis detur, & Provinciæ sigillo
muniatur.

Circa caput 64. De ordinando Abbate.

36. Nullus in posterum in Abbatem Ge-
neralem Ordinis Cisterciensis, qui eum-
dem Ordinem non sit expresse professus,
eligatur; & electio aliter facta, sit ipso ju-
re nulla: & sic eligentes poenam privatio-
nis vocis activæ, & passivæ in perpetuum
eo ipso absque alia declaratione incurrant,
præterea eligendus iis dotibus, & virtuti-
bus sit instructus, qua S. Benedictus in hoc
capite, & secundo hujus Regulæ in Abba-
te requirit: Vitentur autem in electionibus
ejusmodi omnes inordinati ambitus, &
processus, & secundum Canones fiant per
scrutinium, in quibus omnes dicti Ordinis
utriusque Observantiæ Monachi voce pas-
siva respective gaudeant, nisi aliunde in-
tercedat impedimentum.

Circa caput 67. De Fratribus in via directis.

37. Meminerint Superiores se, & Re-
ligiosos suos obligari ad solitudinem, nec
ex illa debere, & posse exire, nisi prout
gravem, & necessariam causam, idque
cum maximo tremore, ne conceptus de-
votionis fructus dissipetur. Unde Sanctus
Legislator a solitudinibus exeuntes ad ora-
tionem propter tantum periculum, recur-
rendum esse jubet: Non ergo permittan-
tur ire Religiosi ad oppida, vel pagos vi-
ciniores, nisi contingeret gravis aliqua
necessitas, & semper cum socio a Superio-
re designato.

*Circa caput 70. Ut non presumat quis-
quam alium cedere.*

38. Causæ inere regulares inter perso-
nas dicti Ordinis emergentes intra Ordi-
nem terminentur juxta antiquas illius Con-
stitutiones, nec liceat alicui extra Ordi-
nem appellare sub poenis in ipsis contentis.

39. Omnia supradicta respective ad Mo-
niales pertinere volumus, præcipiendo Ab-
bati Generali, & quatuor primis, & aliis
Patribus Abbatibus, ut omnes sibi subdi-
tas ad clausuram a Bonifacio VIII., & a Con-
cilio Tridentino ordinatam utique redu-
cant, & cogant.

40. Ut autem imposterum una regula,
una charitate, similibusque moribus ubi-
que vivatur, & omnes utriusque sexus Or-
dinis persone sciant in quo strictior Ob-
servantia, excepta sola a carnibus absti-
nentia, consistat, fiat brevis, & dilucida
compilatio, & reductio omnium Consti-
tutionum Apostolicarum, & statutorum,
quæ aut per usum contrarium, aut per ali-
quam aliam rationem non sunt abrogatæ,
& per selectos ab Abbate Generali, & qua-
tuor primis Abbatibus viros, in disciplina
regulari, juribus, & privilegiis dicti Or-

Bull. Rom. Tom. VI. Pars VI.

diuis exercitatos distribuantur in certa ca-
pita a Capitulo Generali approbanda, &
promulganda, & demum typis mandanda,
& in vernaculam linguam pro Monialibus
vertenda, atque ad calcem Regulæ Beati
Benedicti apponenda, ut in Capitulis sin-
gularum Monasteriorum post lectionem
Regulæ aliqua eorum capita successive le-
gantur.

41. Cum vero in Congregatione Car-
dinalium, & Prælatorum, ut supra insti-
tuta, præsertim reformationis articuli di-
ligenter discuti, & examinati, & qua par-
te opus fuit emendati, & aptati fuerint;
*Nos de omnibus plene instructi, & informati
comperimus illos pro felici Monachorum dicti
Ordinis statu, & salubri directione provide
compilatos, ac perstrictos fuisse, & cum B.
Benedicti Regula, quam primi Cistercienses
in primævo instituto Charta charitatis
nuncupato, a multis Romanis Pontificibus
Prædecessoribus nostris approbato tenen-
dam, & intelligendam posteris reliquerunt,
in omnibus esse congruentes, præterquam
in aliquibus quæ vel ex rationabili invete-
rata consuetudine abrogata, vel ex legitima
Sedis Apostolicæ dispensatione pro tem-
porum varietate lenita, ac temperata fue-
re. Quocirca motu proprio, & ex certa
scientia, ac matura deliberatione nostris,
deque Apostolicæ potestatis plenitudine te-
nore præsentium eisdem superscriptos ar-
ticulos reformationis in omnibus, & per
omnia approbamus, & confirmamus, il-
lique perpetue, & inviolabilis firmitatis
robur adijcimus, atque in universo Ordi-
ne Cisterciensi, tam in Regno Gallia, quam
in aliis Regnis, & Provinciis, ab omnibus
tam communis, quam strictæ Observantiæ
Religiosis firmiter, & inviolate servari præ-
cipimus, & mandamus sub poenis in Regu-
la contentis.*

42. Cupientes autem, ut nostra hæc
reformatio non sit verbotenus, sed divino
auxilio realis, & cum effectu, eidem Clau-
dio districte injungimus, ut primo quoque
tempore convocet Generale Capitulum,
apud Monasterium Cistercii celebrandum
in mense Maio sequentis anni 1667. ad
quod vocentur, & convenire teneantur
omnes, & singuli Abbates, & Priores Con-
ventuales Monasteriorum totius Ordinis
præpeditorem canonicam non habentes,
& in eo Abbas Cistercii, & quatuor Prima-
rii Abbates eligant de more generales De-
finitores, ita tamen ut unusquisque illo-
rum eligere debeat saltem duos ex Abba-
tibus strictæ observantiæ: adeo ut in uni-
versum in Definitorio vocem decisivam
habeant Abbates 25. videlicet Abbas Ci-
stercii, & quatuor primarii Abbates, item
Definitores decem ex communi, & toti-
dem ex stricta observantia: in Capitulo
autem, seu Definitorio, ut præmittitur,
congregato, diligens habeatur tractatus de
reformatione Ordinis, & observantia re-
gulari, deque aptiori modo exequendi, &
ad praxim deducendi præsertim Reform-
ationis articulos, & quod deliberatum,

Q. 2

ag

ac statutum fuerit, inviolate observetur. 43. Ordinentur etiam in eodem Capitulo, seu Definitorio Religioſe, ac circumſpecte perſonæ, quæ ſingula Monasteria cuſque Provinciæ ſecundum formam eis præfixam viſitare ſtudeant, corrigentes, & reformantes, quæ correctionis, & reformationis officio viderint indigere.

44. Præterea fiat diviſio, ſeu partiſio Monasteriorum ſtriſtæ Obſervantiæ in Regno Galliæ exiſtentium, in duas ſaltem Provincias, & ab ipſo Abbate Ciſtercii, & quatuor primariis Abbatibus, & decem Definitoribus ejuſdem ſtriſtæ Obſervantiæ per ſecreta Schedulingum ſuffragia eligantur ex eadem Obſervantiæ duo Provinciales Viſitatores nuncupandi, uſque ad ſequens Generale Capitulum duraturi, quorum quilibet iuriſdictionem ordinariam habeat in Monasteriis Provinciæ ſuæ.

45. Item in ſingulis Provinciis univerſi Ordinis etiam extra Galliam designentur duo Monasteria Monachorum communis Obſervantiæ, unum ſcilicet pro Novitiatu, & alterum pro Profeſſorio, ſeu ſecundo Novitiatu, una cum Magiſtris pro educandis Novitiis, & noviter Profeſſis, & cum familia ſelecta: quæ quidem designationes una cum actis Capituli in ſcripturam redactæ, atque ab eodem Abbate Ciſtercii, & quatuor primariis Abbatibus ſubſcriptæ, & conſueto ſigillo obſignatæ tranſmittantur ad Procuratorem Ordinis in Urbe noſtra exiſtentem, qui ſtatim illas nobis exhibeat, ut recognoſcantur, & approbentur.

46. Interea vero motu, ſcientia, & poſtate ſimilibus prohibemus, & interdici-mus tam prædicto Abbati Ciſtercii, & quatuor primariis Abbatibus, quam cæteris Abbatibus, & Superioribus Monasteriorum communis Obſervantiæ, ſive in Gallia, ſive in aliis Regnis, & Provinciis exiſtentium, ne quemquam ad habitum ſuæ Religionis recipiant, aut in poſterum contra huiusmodi prohibitionem forſan recipiendos ad profeſſionem admittant, donec antedictæ designationes pro Novitiatibus, & Profeſſoriis, ut ſupra factæ, & ad Procuratorem Ordinis tranſmiſſæ nobis realiter, & cum effectu exhibitæ fuerint, atque ut præfertur, approbatæ: alioquin ſic recipientes, vel admittentes, ſententiam excommunicationis incurrant, à qua non per alium, quam per Nos, & Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, niſi in mortis articulo conſtituti ſolvj poſſint.

47. Ad hæc de voto ejuſdem Congregationis Cardinalium, & Prælatorum, qui juſſu noſtro rationes, & motiva voce, ſcriptoque propoſita tam a Procuratore Ordinis, quam a duobus Abbatibus ſtriſtæ Obſervantiæ pro reformationis negotio ex Gallia ad Urbem ablegatis, iterum ac tertio accurate, matureque conſiderarunt, & diſcuſſerunt, Nobiſque plenam de omnibus relationem fecerunt, auctoritate Apoſtolica præſentium tenore declaramus literas in forma Breviſ datas diebus 10. No-

vembris 1657., & 8. Martii 1660. necnon 2. Julii 1661. reſpective nullo obreptionis, ſubreptionis, intentionis noſtræ defectu, vel alio nullitatis vitio laboraſſe, nec laborare, ac proinde omnino eſſe ſervandas, & executioni mandandas, prout ſervari, & executioni mandari jubemus, perpetuum deſuper ſilentium imponentes ſub penis contentis in primodiſtis noſtris literis editis die 16. Januarii 1662.

48. Cæterum ex hæc noſtra declaratione, quoad ea quæ memoratis literis noſtris, & hiſ præſentibus non adverſantur, Monasteriis Monachorum Reformatorum in Regno Galliæ, eorumque ſtriſtæ Obſervantiæ, aliquid præjudicium generare non intendimus, ſed illam in ſua firmitate, ac robore volumus permanere, perinde ac ſi eadem literæ non emanaveſſent. Quin imò noſtra intentionis eſt eandem ſtriſtam Obſervantiæ in ſua laudabili vivendi ratione conſervare, ac pro illius conſervatione, & incremento paſtoralis noſtri officii partes gratioſe, ac favorabiliter impendere, unde Abbatem Ciſtercii, & primarios quatuor Abbates ſerio in Domino monemus atque adhortamur, eiſque in virtute ſanctæ obediætiæ diſtriſte præcipimus, & mandamus, ut ipſam ſtriſtam Obſervantiæ non modo protegere, ac zelo charitatis complecti, verum etiam diſfundere, & propagare pro viribus ſtudent, ut in dies benedicente Domino in Eccleſia militante fructus ferat uberiores.

49. Similiter declaramus validas fuiſſe, & eſſe Profeſſiones a Monachis ſtriſtæ Obſervantiæ in hanc uſque diem emiſſas, necnon abſolutiones cum actis hucusque geſtis, quæ ſuum plenarium forſitan effectum, itaut prædictarum, ac præſentium noſtrarum literarum vigore nullitatis vitio minime ſubjacuiſſe, aut ſubjaccere cenſeantur, nec propterea à quoquam impugnari, infringi, aut in controverſiam adduci ullatenus poſſint: Sicque per quocumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apoſtolice Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque præminentia, & poſtate ſungentes, & ſunſturos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & deſiniri debere, ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper hiſ à quoquam quavis auctoritate ſcianter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus: non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolice regula de non tollendo jure quaſito, aliſque Apoſtolice, ac in univerſalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis, ejuſque Congregationum, Provincialium, Monasteriorum, & locorum quorumcumque, aliſque quibilibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, pri-

privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolice, etiam eidem Ordini, ejuſque Congregationibus, Provinciis, Monasteriis, & locis, ac illorum Superioribus, Abbatibus, Monachis, & perſonis quibilibet ſub quibuscumque verborum tenoribus, ac formis, & cum quibilibet etiam derogatoriis, aliſque efficacioribus, efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poſtate plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & quantuſcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ſervatis, & inſertis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſiſſis, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuscumque.

50. Volumus autem, ut eandem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem proſus fides adhibeatur ubique, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 19. Aprilis 1666. Pontificatus noſtri Anno XII.

DXLIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Prohibitio Ingreſſus Mulierum in Eremitis Montis Anconæ, & Fanen. Congregationis Eremitarum Camaldulen.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Sollicitudo paſtoralis officii, quo Eccleſiæ Catholice regimini, divina diſpoſitione præſidemus, Nos admonet, ut religioſæ Chriſtiſidelium, qui abnegantes ſemetipſos, Altissimi obſequiſ ſe ſub ſeavi vita monaſtica juga devoverunt, tranquillitati quantum Nobis ex alto conceditur proſpicere ſtudeamus.

Postulatio. §. 1. Cum itaque, ſicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Eremitarum Camaldulenſium Nobis nuper exponit, ad evitanda inconvenientia, quæ in Eremitis Montis Anconæ, & Fanen. dicte Congregationis propter acceſſum, & ingreſſum Mulierum aliquibus anni diebus ſecuta fuerant, dilecti pariter filii Superio-

res ipſius Congregationis in eorum Capitulo Generali, quod in Eremito Tuſculano celebratum fuit, congregati die duodecima Maii 1665. per eorum decretum prohibuerint mulieribus, ne primodiſtas duas Eremitas unquam ingrediantur; Ut autem Decretum huiusmodi irrefragabiliter in poſterum ſervetur, dictus Procurator Generalis opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra, indulgeri ſummopere deſideret.

§. 2. Nos ipſum Procuratorem Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibilibet excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolyentes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac decretum præſentium harum ſerie approbantes, & confirmantes, ne de cætero ullæ mulieres cujuſvis ſtatus, & conditionis exiſtant, præſatas Eremitas Montis Anconæ, & Fanen. ſeu earum alteram ullo anni die, vel tempore ingredi audeant quovis modo, vel præſumant, ſub excommunicationis late ſententiæ pena per contrafacientes eo ipſo abſque alia declaratione incurren. auctoritate apoſtolica tenore præſentium perpetuo prohibemus, & interdici-mus.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolice, ac quatenus opus ſit Congregationis, & Eremitum huiusmodi, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolice in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omniſibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſiſſis ad præmiſſorum effectum hac vice, dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem ut præſentis prohibitionis exemplum in aliquo conſpectuo primodiſtarum duarum Eremitarum reſpective loco unde ab omniſibus cerni poſſit, continue affixum remaneat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 5. Maii 1666. Pontificatus noſtri Anno XII.

DXLIV.

Confirmatio concordie inter Capitulum, ac Canonicos Eccleſiæ Cathedralis Lucanæ, & Republicam jnitæ, per quam Capitulum iuriſdictionem tam Civilem, quam Criminalem ſibi in quibuſdam locis competens, ceſſit ipſi Republicæ.

ALE-

Decretum præſentium, approbat. Pontifex.

Imò ſub excommunicationis late ſententiæ pena.

Derogat contrariis.

Dat. die 5. Maii 1666. An. XII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

Redemptoris Nostri Domini Jesu Christi, qui charitas est, & Deus pacis, vices licet immeriti gerentes in terris, illa, quae inter fideles quoscumque pacis atque amabilis concordiae studio provide conventa, & concordata esse noscuntur, libenter cum a Nobis petitur apostolici muniminis praesidio roboramus.

Expositio.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Ecclesiae Lucan., quod cum inter ipsos ex una, & dilectos etiam filios Rempublicam Lucanam ex altera partibus nonnullae controversiae super Jurisdictione in quibusdam locis, sitibus, terris, sylvis, & marinis exortae essent, ipsi Exponentes per eorum Procuratores ad concordiam, seu transactionem super eisdem controversiis una cum memorata Republica, & pro illa cum Procuratoribus a Consilio Generali ipsius Reipublicae per Decretum, seu Mandatum procuratoris infra inferendum deputatis, reservato tamen desuper nostro, & hujus Sanctae Sedis beneplacito, devenerunt, per quam dicti Exponentes Jurisdictionem tam Civilem, quam Criminalem, & mixtam, omniaque, & singula jura, seu rationes Jurisdictionis, ac meri, & mixti Imperii tam utilia, quam directa sibi in praedictis locis, sitibus, terris, sylvis, & marinis competentia Reipublicae praefata cesserunt, mediante summa duorum millium scutorum monetae illarum partium ipsis Exponentibus per eandem Rempublicam solvenda, ac cum diversis pactis, & conditionibus, prout uberius continetur in publico desuper confecto Instrumento tenoris, qui sequitur videlicet: In nomine Domini Amen. Anno Nativitatis ejusdem millesimo sexcentesimo sexagesimo sexto indictione 4. die vero vigesima tertia mensis Martii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Alexandri divina Providentia Pontificis VII. anno ejus undecimo secundum stylium Not. Illustrissimae, ac Excellentissimae Reipublicae Lucensis.

Conciosiache sia nata, e inforta controversia, e differenza da alcuni anni in qua, tra la Republica Excellentissima di Lucca, e il Molto Illustrre, & Reverendissimo Capitolo, e li Signori Canonici della Catedrale sopra la Giurisdizione di alcuni luogi, siti, terre, boschi, e marine possi, e esistenti nell' infrascritti confini cioe.

Una Tenuta &c.

Et prout latius &c.

In quorum fidem &c.

Sequitur legalitas in forma.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat tam Capitulum, & Canonici praefati, quam Republica supradicta praemissa apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiri summo opere desiderarent: Nos specialem eis gratiam, facere vo-

Confirmat Pontifex ut in Rubric.

lentes, & ipsorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat confectendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, transactionem, seu concordiam inter partes praefatas initam, ut praefertur, ac confectum desuper Instrumentum praesentium cum omnibus, & singulis pactis, & conditionibus, cessionibus, obligationibus, renunciationibus, reservationibus, declarationibus, clausulis, & aliis in eo contentis, auctoritate apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus si qui quomodolibet in eis intervenerint, supplemus.

§.3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sique in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., ac Urbani VIII., & aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum de rebus, & bonis Ecclesiarum praesentium Jurisdictionalibus non alienandis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit praefatae Ecclesiae Lucanae, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem ut praefata scuta duo millia statim atque exacta fuerint, deponantur penes eadem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam, inde non amovenda, nisi ad effectum investendi ad favorem mensae capitularis dictae Ecclesiae Lucanae in bonis stabilibus dimidiam illorum partem, & aliam dimidiam erogandi in extinctionem aeris alieni, quo eadem mensa capitularis gravata reperitur, & pro quo majora solvantur interusura.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Die.

Dat. die 21. Maii 1666. An. XII.

Decretum irritant.

Derogatio contrariorum

Dicec. sub Annulo Pisc. die 21. Maii 1666. Pontificatus nostri Anno XII.

DXLV.

Pro Fratibus Ordinis Praedicatorum Teutoniae, ne videlicet in illa Provincia fiat ulla secessio, divisio, aut separatio, sub poena excommunicationis &c.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

In supremo militantis Ecclesiae Solio, divina dispositione constituti illa, quae ab Ordine Regulari Superioribus ad conservandam unitatem, avertendisque scissuras prudenti, salubrique disposita esse noscuntur consilio, ut firmiora semper, atque stabiliora persistant, libenter cum id a Nobis petitur, Apostolici muniminis praesidio roboramus.

Praeceptum Magistri Generalis.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Prior Provincialis Provinciae Teutoniae Ordinis Praedicatorum, quod alias, videlicet die 7. Maji 1661. pro conservanda unitate, & indivisione dictae Provinciae emanavit a dilecto etiam filio Magistro Generali dicti Ordinis praecipuum, quo omnibus sibi subiectis, ubivis locorum, intra, vel extra eandem Provinciam morantibus, aut moraturis, cujuscumque sint gradus, dignitatis, aut conditionis, prohibet ne quisquam per se, vel per alium, seu alios, sive Religiosos, sive Seculares, directe, vel indirecte, clam, vel palam, apud Religiosos Ordinis praedicti, vel extraneos quacumque dignitate, fastigio, officio, aut honore fulgentes, sub ullo colore, praetextu, titulo, aut motivo tractet, vel tractari faciat, suadeat, procuret, aut quoquo modo sollicitet, vel cooperetur ad hoc, ut in praedicta Provincia fiat ulla secessio, divisio, aut separatio, siue inter veteres Provinciae partes, siue inter eandem, & partes quae novissime per incorporationem anno 1653. die 10. Martii factam accesserunt, sique omne divisionis tentamentum excludit, ac vetat sub poena excommunicationis latae sententiae, privatione utriusque vocis, graduum, & officiorum, ac perpetuae inhabilitatis ad illa, aliisque poenis arbitrariis ipso facto incurrendis, & alias prout uberius continetur in ipsius Magistri Generalis literis patentibus desuper expeditis, tenoris qui sequitur, videlicet.

§.2. Frater Joannes Baptista de Marinis Sacrae Theologiae Professor Ordinis Praedicatorum humilis Magister Generalis & Servus. Quod apud Esaiam ipsemet Deus hac sibimet appropriet epitheta: Ego Dominus faciens pacem, & creans malum nonnullis quidem captu sat arduum videtur, siquidem a Deo non creatur malum, nec nisi bonum esse potest quicquid a Creatore tam bono producitur. At ex ipso crea-

di vocabulo nodum solvit Basilius Magnus, innuens malum creari quando ex ipso, utpote nihilo, eligitur bonum. Tametsi igitur causa Deo inferiores creare ne quidem ut instrumenta possint. Sicuti tamen conantur ex malo bonum elicere, optimum censentur imitari Creatorem. Hoc porro & Nos satagimus advigilantes, ut in grege Nobis commisso, si qua erumpant mala, ea ipsa transeant in bonam novi boni occasionem, ac suo modo creentur, dum ex confusione ordo, ex remissione disciplina, ex turbatione tranquillitas formatur, ac reformatur. Nimirum haec divini artificis quantalacumque Nos decet imitatio faciens pacem, & creans malum. Sane ingenti commodo suo id superioribus annis experta est Provincia nostra Teutoniae, cujus hodierna quies, pax, unitas, in tanti corporis vasta amplitudine non utique gauderet hac firmitate, nexu, munimento, nisi ex ipsismet ejus intestinis quibusdam moribus, rimis, ac nutu in rupturam propendulo tempestive invigilasset ad faciendam pacem, & creandum malum, ex ipso dissidiorum hiatus educentes illud amicabile gluten, quo in germanam concordiam denuo compaginata saluberrimam, qua & conservatur, conservat unionis suae integritatem. Verum, ut fluxae sunt humanarum rerum vices, obstructo illic periculo alia (sed alibi, & ab aliis) erupit novae scissurae tentatio, dum nuper nonnulli ex nostris in Syria, ejusque contemnis dictae Provinciae recentius, ac legitime incorporati rursus ab illa separari, imo & si fieri posset, notabiles ejus partes secum abstrahere quaesierunt. Quorum praetensionem postquam maturime per complures menses examinavimus, liquido demum comperimus eam communi Religionis bono neutiquam coherere, nisi quatenus occasionem Nobis praebet ex ea commotione novam elicendi pacem, qua & pristinum illud indivisa Teutoniae gluten securius corroboretur, & Provinciae illius integritas etiam adversus hujus extremi membri detruncationem, vel potius ipsummet hoc membrum a proprio interitu fortissime praemuniat; quod ubi praestiterimus, divino illo creandi artificis Nos probe perfunctos nemo prudens negabit.

§.3. Proinde harum serie, nostrique officii auctoritate omnibus, & singulis nostrae cura subiectis, ubicumque locorum morantur, aut imposterum moraturi sint, intra, vel extra dictam Provinciam, ad eam pertinentibus, siue ab ea extraneis, cujuscumque gradus, dignitatis, aut conditionis existant, in virtute Spiritus Sancti, sanctae obedientiae, sub formali praecipito, item sub poena excommunicationis latae sententiae, necnon privatione utriusque vocis, graduum, officiorum, perpetuae inhabilitate ad ullam in Ordine promotionem, aut functionem honorificam obtinendam, vel obeundam, aliisque arbitrio nostro taxandis poenis, insimul cum omnibus jam taxatis ipso facto incurrendis, prohibemus, ne

ne quisquam per se, vel alium, aut alios, seu Religiosos, seu Seculares, directe, vel indirecte, clam, vel palam, apud nostros vel extraneos quacumque dignitate, fastigio, officio, aut honore fulgentes, sub ullo colore, pretextu, titulo, aut motivo tractet, vel tractari faciat, suadeat, procuret, aut quoquo imaginabili modo laboret, cooperetur, vel sollicitet, quod in prenomina nostra Teutonice Provincia ulla fiat secessio, divisio, aut separatio, sive inter veteres Provincie partes, sive inter illam, & partes, quae recentior ipse per incorporationem anno 1653. die 10. Martii ex nostra commissione factam accesserunt, eumque in finem presentium tenore verbatim ac de integro renovamus & cum omnibus suis clausulis confirmamus patentes nostras eodem anno die 12. Aprilis desuper expeditas, quibus & Provincie Teutonice indivisionem, & quinque Conventuum Styriae cum ea incorporationem stabilivimus, & approbavimus, non secus ac si dictae patentes syllabim repetite hic infererentur. Et ne horum ignorantia cuiquam suffragetur, mandamus universis per totam dictam Provinciam Prioribus, & Praesidentibus Conventuum sub eodem formali precepto, ac poena absolutionis ab officio, quatenus harum integrum tenorem intra biduum a receptione coram sua Religiosa Communitate publice legi faciant, ac inviolabiliter observari. Confidimus bonos omnes huic nostrae enixae voluntati ingenuae, prompteque parituros, ex quo continua tot annorum serie jam experti sumus quanta cum modestia susceperint, quam Religiosa fide, ac tranquillitate haecenus observarint ambae antiquiores illius Provincie portiones nostrum reparatae unionis, & concordiae salutiferum preceptum, adeo quod toto isthoc octennio nullus omnino ex iis partibus apud nos delatus fuerit, qui vel leviter gluten illud dissolvere, aut saltem verbulo arrodere attentaret, quod in illa constanti natione amare, atque laudare non desinimus. Idem novissime incorporatis studium esto, quorum in hoc praecipue spectamus utilitatem, & incrementum. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Quibuscumque in contrarium non obstantibus. In quorum omnium fidem, ac robur his sigillo nostro munitis propria manu subscripsimus: Romae in Conventu nostro S. Mariae super Minervam, die septima Maii 1661.

Confirmat
preinsertum
preceptum.

§.4. Cum autem, sicut eadem expositio subijungebat, preceptum praedictum, ubique in dicta Provincia rite notificatum, & communi ejusdem bono salubre, imo pernecessarium agnoscat, Nobis propterea dictus Prior Provincialis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Priorem Provinciale specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis

sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum consilio, attentis narratis, ac visis per eosdem Cardinales literis patentibus Magistri Generalis Ordinis hujusmodi in authentica forma exhibitis tenoris praesertim, eisdem literas auctoritate apostolica, tenore presentium benigne approbamus, & confirmamus, & omnimoda executioni mandandi iubemus sub poenis in ipsis literis contentis, ac perpetuum super praemissis silentium imponimus, salva tamen semper in eisdem praemissis, auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§.5. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illi respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & defendiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictorum Ordinis, & Provincie, hujusque Conventuum quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Volumus autem, ut presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, & sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibita, vel ostenta.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die nona Junii 1666. Pontificatus nostri Anno XII.

Decretum
lit.
trans.

Contrariis
derogat.

Derogatio
contrariorum

Dat. die 9
Jun. 1666.
An. XII.

Præ-

DXLVI.

Ex Regest. in
Secr. Brev.

Præceptum Superioribus, & Personis Societatis Jesu in Insulis Maris Aegei, Zacynthi, & Cephaloniae, aliorumque locorum adiacentium residentibus, ut visitationem ab Apostolico Visitatore Josepho Maria in eorum Collegiis, Domibus, Hospitiis, Residentiis, aliisque locis quibuscumque vigore alterius Brevis SS. instituentam omni mora, & dilatione postpositis, recipiant, & admittant.

Ven. Fratri Josepho a Sancta Maria Episcopo Hieropolitano

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Motiva hujus
Constitut.

CUM Nos Te per alias nostras in simili forma Brevis literas quarum tenorem presentibus haberi volumus pro expresso, nostrum, & Apostolice Sedis Visitatorem in Insulis Maris Aegei, Zacynthi, & Cephaloniae, aliisque locis adiacentibus cum diversis facultatibus, auctoritate Apostolica deputaverimus; Idcirco, ut in iustum tibi munus ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem facilius, atque expedite obire, & exequi valeas, providere cupientes, teque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, omnibus, & singulis Societatis Jesu Superioribus, ac Clericis, seu Presbyteris regularibus, & personis quibuscumque, etiam specificis, & individua mentione, & expressione dignis, qui in praefatis Insulis, & locis resident, in virtute sanctae obedientiae, & sub indignationis nostrae, aliisque arbitrii nostri poenis districte praecipiendo mandamus, ut Visitatorem a Te in eorum Collegiis, domibus, Hospitiis, Residentiis, aliisque locis quibuscumque praefatarum nostrarum literarum vigore instituendam, omni mora, dilatione, & tergiversatione postpositis, recipiant, & admittant, teque tanquam Visitatorem Apostolicum, ut praefertur a Nobis deputatum recognoscant, ac debitum honore, & reverentia prosequantur, nec non Tibi in omnibus visitationem hujusmodi concernentibus prompte pareant, & obediant, tuaque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam five poenam, quam rite tuleris seu statueris in rebelles ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Præceptum Superioribus Societatis Jesu ut Visitatorem in suis domibus recipiant pro ut in rubrica.

Contraria tollit.

§.2. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quae in literis praefatis volumus non obstare, & praefertim dictae Societatis

Bull. Rom. Tom. VI. Par. VI.
R

ejusque Provinciarum, Collegiorum, domorum, Hospitiorum, residentiarum, & locorum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, & literis Apostolicis eidem Societati, ejusque Praeposito Generali, aliisque Superioribus, ac Clericis, seu Presbyteris regularibus, & Personis quibuslibet sub quibuscumque tenoribus, & formis ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita pro servata habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Julii 1666. Pontificatus nostri Anno XII.

Dat. die 2
Julii 1666.
An. XII.

DXLVII.

Deputatio Visitatoris Apostolici Insularum Maris Aegei, & Zacynthi, & Cephaloniae, ac aliorum locorum adiacentium, cum amplissimis facultatibus.

Ex Regest. in
Secr. Brev.

Ven. Fratri Josepho a Sancta Maria Episcopo Hieropolitano.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

CUPientes ad animarum salutem, divinumque cultum promovendum Insulas maris Aegei, Zacynthi, & Cephaloniae, ac alia loca adiacentia auctoritate nostra apostolica visitari, ac de tua fide, integritate, prudentia, doctrina, pietate, charitate, & Catholica Religionis zelo plurimum in Domino confisi, teque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandae

Motiva

R Eidci